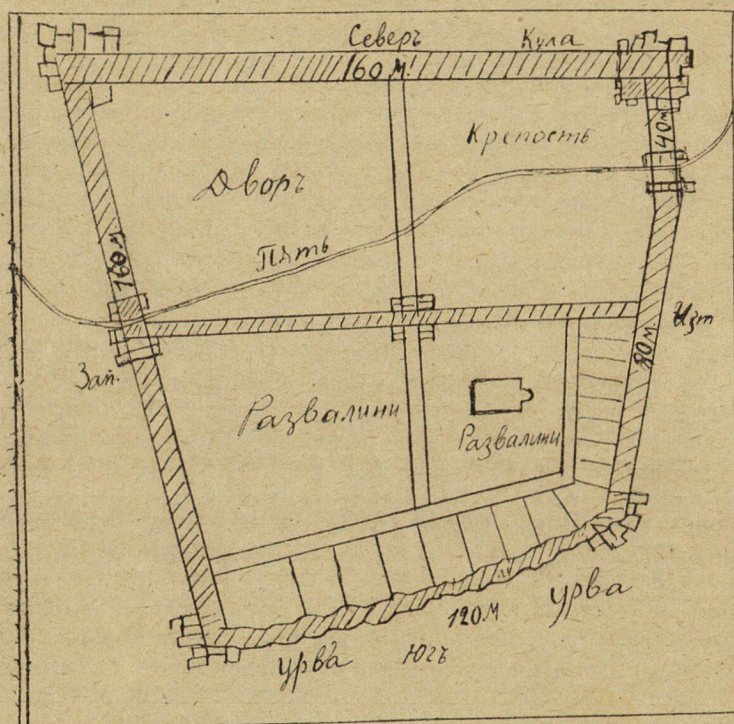

Златко п. Михайловъ придруженъ отъ Илия Д. Байчевъ, сждия, и Иванъ Гаговъ, студентъ, направиха презъ лѣтото 1942 г. нуждната провѣрка.

Издирвачитѣ стѣпили на главния северенъ зидъ, който е здравъ, широкъ единъ метъръ, и може да се върви по него. Този основенъ зидъ се оказалъ 160 метра дълъгъ. Въ североизточния жгълъ, най високото мѣсто, личатъ основитѣ на кулитѣ. Отъ този жгълъ се тръгва по източния зидъ надолу подъ правъ жгълъ и се върви 40 метра. Става чупка и зидътъ се наклонява неправилно на югъ по жбера на урвата 80 метра, сетне въ форма на гребенъ върви 120 метра къмъ западъ, та се съединява съ правата западна стена, която има

Основитѣ на Теодосиева манастиръ „Св. Богородица“.

около 160 метра. Така че общата погранична линия на манастира е 560 метра. Цѣлото пространство е гжсто обрасло съ гора и обема 20 квадратни декара.

Тука прилагаме скица на манастирскитѣ основи (1:1000). Въ североизточния жгълъ, най високиятъ, но и най достѣпниятъ къмъ по-високитѣ околни планни, се намиратъ основитѣ на най-голѣмата кула. На 40 метра подъ нея е имало порта, презъ